

Autor: Michael Bell

Pokud existuje nějaký argument ve prospěch multikulturalismu, který slyším nejčastěji, tak je to ten, že rasově smíšený národ podporuje „kulturní obohacení“ svých občanů. Jinými slovy, jednotlivý Američan se jaksí stane více informovaným o světě a jeho obyvatelích, více zběhlý v mezilidských vztazích a celkově prostě více kultivovaný, pokud bude obklopen Afričany, Hispánci, Araby, Indiány, Asiaty, Cikány atd. To je však úplný mýtus, který zaslouží dekonstrukci; navíc se musíme podívat na citlivky, kteří propagují tuhle absurditu.

Začnu těmi druhými. Hlavními zastánci multikulturalismu jsou obvykle levicovní univerzitní profesori a další vědátoři. Mluví o kultuře, ale většina z nich toho vlastně ví velice málo o kulturách, o kterých tvrdí, že by je chtěli v Americe více vidět. **Ve skutečnosti chtějí vidět bezduchou, multirasovou masu, která jako svoji jedinou kulturu uznává marxismus. Tradiční lidové zvyky Hindů, muslimů, afrických domorodců a dalších pro ně neznamenaí vůbec nic.**

A to především z toho důvodu, že většina kultur vyrůstá z náboženských světonázorů – a duchovno podle levičáků, kteří jsou v drtivé většině ateisté, nemá místo ve společnosti. Jedinou věcí na těchto cizích kulturách, kterou levičáci skutečně vítají, je jejich kuchyně a jídlo, ale tohle nedělá člověka kulturnějším. Každý trouba může jíst pečenou rýži anebo falafel. To však neznamená, že po tom odchází s něčím, co obohatilo jeho duši.

Vypadají, že to berou jako dané, že všichni budou prostě s multikulturalismem souhlasit, dokud o něm budou tvrdit, že je „úžasný“ a „obohacující.“ Sorry kámo, ale já nejsem jedno z těch zdegenerovaných nedochůdčat, které prostě sedne a vstřebá vaši špatnou logiku, bez toho, že by kladlo otázky.

Protože skutečný multikulturalista, jak už název napovídá, by měl být velice dobře obeznámen s různou literaturou, náboženskými texty, lidovými zvyky a historií všech ras, jejichž přítomnost shledává obohacující. A to oni v tomto případě prostě nejsou.

Zatímco klasický multikulti určitě četl *Komunistický manifest*, *Autoritářskou osobnost* a *Jak neměřit člověka* od začátku do konce, tak vám garantuji, že nečetl Bhagavadgítu nebo

Upanišady kultury hindské, Avestu nebo Korán kultury blízkovýchodní, Popol Vuh a další kodexy původní americké kultury nebo spisy Lao-c' a Konfucia kultury dálněvýchodní.

Vsadím boty, že nestudovali perštinu, hindštinu, urdštinu, španělštinu, arabštinu, hebrejštinu, latinu, turečtinu, svahilštinu, čínštinu nebo japonštinu, ani co by se za nehet vešlo.

Jsem si také jistý, že neseděli a nedívali se na islámskou bohoslužbu v mešitě, budhistický obřad v chrámu, zoroastrijský obřad v chrámu věčného ohně nebo židovský sabat v synagoze. (Hádal bych dokonce, že nahlížíjí na tyto náboženství jako na primitivní pověry).

Vsadím cokoli, že nikdy nebyli na koncertě tradiční lidové hudby neevropského původu.

Ne. Jsem si celkem jistý, že průměrné „obohacení“ zastávce multikulti nejde dále, než za fetišistický obdiv k portorikánským dívkám, poslech příšerného rapu a zálibu ve vaječných závitcích. Tihle levičáci se naopak chovají ve svém blahosklonném povýšení jako kulturní šovinisté, poněvadž chtějí vidět všechny lidi pod jařmem technokratického totalitarismu.

Tak a teď známe posly, podívejme se tedy na jejich poselství – pokud je jednotlivec obklopen mnoha různými rasami a kulturami, tak se stane zralejším a znalejším – což je nestydatá lež, jež větší snad nebylo. Být obklopen **Mandinky** nebo beduíny nedělá nikoho více znalým o těchto kulturách a neposkytuje to nějaký obzvláštní vhled do nich. Můžeme slyšet jejich cizí jazyky, vidět jejich cizí oblečení a cítit jejich cizí vůně, ovšem z toho se dozvíme tak maximálně jen to, že existují.

Žádná esoterická pravda, nebo životní lekce není objevena prostřednictvím toho, že člověk plave v moři různých kultur. Takové poznatky mohou být nabyty pouze intenzivním studiem těchto kultur v knihovnách a v zemích odkud pocházejí. A jelikož je jen hrstka těch, kdo jsou ochotni tohle podstoupit, celkové obohacení je mizivé.

Možná by bylo nějak informačně hodnotné, pokud by tito cizinci byli mudrci a vzdělaní lidé z jejich rodných zemí, ale většina z nich jsou průměrní lidé, kteří přišli na Západ jen z ekonomických důvodů.

Pokud Američan evropského původu věnuje jen minutku studiu kultur jeho vlastních předků, tak brzy zjistí, že stojí na prahu dveří ke všemu obohacení, co potřebuje. Vstoupí-li skrze ně sezná, že našel nekonečnou knihovnu starých i nových literárních skvostů: dílo Homéra, Platóna, Aristotela, Aineiáse, Livia, Cicera, Césara, Tacita, Akvinského, Danteho, Machiavelliho, Hobbese, Morea, Londona, Tolkiena, Lovecrafta a bezpočtu dalších.

Našel by i další polici s nekonečnou řadou náboženských textů: Hésiodovu Teogonii a Práce a dni, Pindarovy zpěvy, keltský Mabinogion a artušovské legendy, germánské Eddy a Beowulf a bezpočet křesťanských děl.

Setkal by se nekonečným proudem jazyků a lidových zvyků, hudebních stylů, uměleckých forem, politických teorií a různými vybranými jídly a pochutinami. A co je nejvíc důležité,

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

setkal by se s více než deseti tisíci lety bohaté, zajímavé, dechberoucí a často velmi dramatické historie, jejíž studium by ho obohatilo o bezpočet životních lekcí.

Zkrátka: **bílý Evropan může získat množství obohacení uvnitř jeho vlastní kultury**, ať už je Němec, Ir, Angličan, Skot, Holanďan, Ital, Belgičan, Francouz, Španěl, Portugalec, Řek, Rus nebo příslušník balkánských a pobaltských národů. Měl by se dívat na život svých přímých předků, kteří nesou výše uvedená jména, stejně jako na starověké etnické skupiny, ze kterých povstali: Germány, Kelty, Římany, Řeky, Ibery, Slované, Thráky, Pelasgy a Mínojc.

Jsem původem potomek několika těchto národností a v jejich poznávání mám před sebou celoživotní dílo, které mě skutečně a plně kulturně obohatí.

Což je dílo, ke kterému mě somálští taxikáři, levantínští pouliční prodavači kebabu a mexičtí kuřáci listí nepřispějí ničím.

Článek Michaela Bella *Cultural Enrichment?* vyšel na stránkách Counter-Currents Publishing dne 4. února 2011. Původní verze byla uveřejněna na dnes již nefunkčním autorovu blogu. Mírně kráceno.